

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní žalobce: **nezl. M. S.**, , zast. zákonným zástupcem **Š. S.**, oba bytem, právně zastoupeni Mgr. Marií Strakošovou, advokátkou se sídlem Kvítková 1575, 760 01 Zlín, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2012, č. j. MPSV-UM/5758/12/9S-ZKL, sp. zn. SZ/3745/2012/9S-ZLK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 18. 9. 2012, sp. zn. SZ/3745/2012/9S-ZLK, č. j. MPSV-UM/5758/12/9S-ZLK se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni na nákladech řízení částku 3.630,- Kč k rukám Mgr. Marie Strakošové, advokátky se sídlem Advokátní kancelář Kvítková 1575, 760 01 Zlín, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 9. 2012, č. j. MPSV-UM/5758/12/9S/-ZLK, sp. zn. SZ/3745/2012/9S-ZLK, bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), odvolání žalobce zastoupeného zákonnou zástupkyní, jeho matkou, zamítnuto a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka ve Zlíně ze dne 4. 6. 2012, č. j. 4943/2012/UBR bylo potvrzeno.

Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajská pobočka ve Zlíně ze dne 4. 6. 2012, č. j. 4943/2012/UBR (dále jen „správní orgán I. stupně“), bylo rozhodnuto příspěvku na péči nezletilého M. S., nar. 16. 1. 2005 tak, že nadále mu bude poskytován příspěvek na péči v původní výši 3.000,- Kč měsíčně.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

Žalobkyně, zákonná zástupkyně nezletilého M. S., nar. uvedla, že byla zkrácena na svých právech postupem správního orgánu, neboť posudková komise MPSV ČR v Brně opírá posudkový závěr o nedostatečné posudkové zhodnocení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezletilého M., jejího syna, jestliže konstatuje, že nezvládá nebo zvládá s pomocí či dohledem tři základní životní potřeby, a to komunikaci, péči o zdraví a osobní aktivity. Uvedla, že posuzovanému chybí motivace k určitým úkonům a uvědomění si nutnosti (zejména v sebeobsluze a hygienických úkonech – mytí, čištění zubů, výkon fyziologické potřeby atd.). Je proto nutná zvýšená kontrola a dohled. Namítla, že nezletilému synovi nebyla přiznána závislost v oblékání a obouvání, ačkoliv při těchto úkonech potřebuje dopomoc. Stejně tak i při výkonu tělesné hygieny není schopen zhodnotit, co je potřeba vykonat, aby hygiena byla dostatečná. Rovněž i výkon fyziologické potřeby není dostatečně zdůvodněn, ačkoliv uvedený úkon neprovádí jmenovaný dostatečně se všemi náležitostmi. Namítla, že při hodnocení schopnosti zvládat výše zmíněné základní životní potřeby se porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku.

Dále žalobkyně poukázala na neadekvátní složení posudkové komise, neboť se jednalo o posuzování osoby v dětském věku s duševní poruchou, takže členem komise místo psychiatra měl být specializovaný pedo-psychiatr.

Namítla dále, že posudková komise nepřiznala závislost v oblasti orientace, ačkoliv se tímto v podstatě staví do rozporu s rozhodnutím Úřadu práce České republiky – pobočka Zlín ze dne 15. 3. 2012, č. j. OSV/75647/UB, kterým bylo posuzovanému přiznáno prodloužení mimořádné výhody III. stupně s platností do dne 31. 1. 2013. OSSZ v Uherském Hradišti byl uznán občanem těžce zdravotně postiženým ve smyslu ust. § 86 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb. o sociálním zabezpečení. V rozhodnutí je konstatováno, že „podle výsledku posouzení zdravotního stavu jde o zdravotní postižení podstatně omezující orientační schopnost...“.

Posudková komise proto nezhodnotila zdravotní stav posuzovaného dostatečně, nevyžádala si další podklady a odborné nálezy a nevysvětlila výsledek posudkového hodnocení dostatečně. Navrhla proto, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve svém písemném vyjádření ze dne 24. 1. 2013 citoval zjištění učiněné PK MPSV ČR v Brně ze dne 16. 8. 2012, které bylo i podkladem pro napadené rozhodnutí. Uvedl dále, že žalovaná neměla důvod pochybovat o řádném složení posudkové komise, ani o odbornosti jejich lékařů. V komisi zasedal odborný lékař se specializací v oboru psychiatrie, k dispozici byla doložená podkladová dokumentace včetně psychologického a neurologického vyšetření posuzovaného. Uveden je dětský autismus jako základní diagnóza, jedná se o autismus středně funkční, bez globální, mentální retardace, s nerovnoměrným vývojem, porucha vývoje řeči. Žalobce měl možnost prostřednictvím zákonné zástupkyně se seznámit s podklady pro rozhodnutí, vyjádřit se k nim, uplatnit své námitky, popř. navrhnout nové důkazy, svého práva však nevyužil. V posudkovém zhodnocení se posudková komise zabývala hodnocením základních životních potřeb z hlediska zjištěného zdravotního stavu doloženého podkladovou a zdravotní dokumentací, včetně odborných psychologických vyšetření a sociálního šetření provedeného úřadem práce dne 29. 3. 2012.

Uváděla-li žalobkyně, že nepřiznání závislosti u základní životní potřeby – orientace – je v podstatě v rozporu s citovaným rozhodnutím úřadu práce ze dne 15. 3. 2012, č. j. OSV/75647/UBR, uvedla žalovaná, že platnost vyhlášky MPSV č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon ČNR o působnosti orgánů ČR v sociálním zabezpečení, na základě kterého bylo přiznáno prodloužení mimořádných výhod III. stupně s platností do 31. 1. 2013 jmenovanému, skončila dne 31. 12. 2011. Ode dne 1. 1. 2012 se posuzuje tento úkon náležející do oblasti zvládání základní životní potřeby podle zákona o sociálních službách. Poskytnutí mimořádných výhod III. stupně (průkazu ZTP/P) do dne 31. 3. 2012 na základě zdravotního postižení uvedeného v odst. 3 písm. h) přílohy č. 2 citované vyhlášky není rozhodné pro posouzení základní životní potřeby orientace podle zákona o sociálních službách pro účely příspěvku na péči. Posudková komise zhodnotila potřebu orientace podle nové právní úpravy, tzn. podle nových posudkových kritérií a dospěla k závěru, že účastník řízení je přiměřeně svému věku orientován – osobou, sluchem, zrakem, místem a časem.

K námitce zákonné zástupkyně posuzované, že PK MPSV nezhodnotila dostatečně zdravotní stav účastníka řízení, nevyžádala si další podklady a odborné nálezy a nevysvětlila výsledek posudkového zhodnocení dostatečně, uvedla žalovaná, že posudková komise při posouzení zdravotního stavu vycházela ze spisové dokumentace žalovaného, spisové dokumentace úřadu práce, sociálního šetření úřadu práce ze dne 29. 3. 2012, vyžádané zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. Poulové včetně nálezu ze dne 25. 1. 2012,

z psychologického vyšetření PhDr. Horové ze dne 10. 1. 2012. K dispozici měla dále i doložené psychologické vyšetření nezletilého ze dne 19. 7. 2011 a neurologický nález ze dne 9. 2. 2012. Žalovaná provedla hodnocení důkazního prostředku PK MPSV z hlediska úplnosti a přesvědčivosti a dospěla k závěru, že posudek byl vypracován v řádném složení, hodnocení zdravotního stavu účastníka řízení bylo provedeno s dostatečně doložené podkladové dokumentace, posudková komise se dostatečně zabývala námitkami uvedenými v odvolání, které řádně zdůvodnila. Z uvedených důvodů proto žalovaná navrhl, aby žaloba v plném rozsahu byla zamítnuta.

IV.

Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči (dále jen „příspěvek“) stanoví část druhá, Hlava I, ust. § 7 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách ve spojení se zákonem č. 366/2011 Sb. (účinnost ode dne 1. 1. 2012).

Podle ust. § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách ve znění účinném ode dne 1. 1. 2012 se příspěvek poskytuje osobám závislým na pomoci jiné osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Podle ust. § 7 odst. 2 citovaného zákona má na příspěvek nárok osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle ust. § 8 citovaného zákona.

Podle ust. § 7 odst. 4 citovaného zákona o příspěvku rozhoduje a příspěvek vyplácí krajská pobočka Úřadu práce (ust. § 7 odst. 4, ust. § 18 odst. 2 citovaného zákona). O odvolání proti rozhodnutí krajské pobočky Úřadu práce rozhoduje ministerstvo (ust. § 28 odst. 1 citovaného zákona).

Podle ust. § 25 odst. 3 citovaného zákona při posuzování stupně závislosti osoby vychází Úřad práce ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeby osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření a z výsledku vyšetření posuzujícího lékaře. Ze stejných kritérií při posuzování vychází i PK MPSV ČR. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti.

Při hodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i procesu, který mu předcházela, dospěl soud k závěru, že žalovaný rozhodoval na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu. Závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou ne zcela

dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že oznámením správního orgánu I. stupně ze dne 19. 3. 2012 bylo zahájeno z moci úřední správní řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči M. S., nar. z důvodu ukončení platnosti zdravotního posouzení ke dni 15. 1. 2012. Sociální šetření bylo provedeno dne 29. 3. 2011, dne 7. 5. 2012 byl vypracován posudek o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči lékařem OSSZ Uherské Hradiště, který bez účasti posuzovaného, jeho zákonné zástupkyně vycházel z citovaného sociálního šetření, zdravotní dokumentace MUDr. Darie Poulové ze dne 25. 1. 2012, lékařských nálezů, sice psychologického vyšetření v APLA Praha ze dne 10. 1. 2012, psychologického vyšetření Fakultní nemocnice Brno ze dne 6. 8. 2008, zprávy z Ústavu DMP VFN v Praze ze dne 18. 2. 2008, psychologického vyšetření Speciálního pedagogického centra Zlín ze dne 14. 1. 2011 a zprávy ze sociálního šetření ÚP – pracoviště Uherský brod ze dne 29. 3. 2012 a konstatoval, že jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou je dětský autismus, porucha vývoje řeči (dyslalie) a intelektové schopnosti v pásmu podprůměru. Výsledek sociálního šetření je v korelaci se zjištěným zdravotním stavem. Vzhledem ke zjištěnému zdravotnímu stavu a doloženému sociálnímu šetření lze konstatovat, že posuzovaný nezvládá tři základní životní potřeby, při kterých potřebuje pomoc, a to: komunikaci, péči o zdraví a osobní aktivity. Posudkový závěr zněl, že se jedná o osobu, která se podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Na základě tohoto posudku ve věci rozhodl správní orgán I. stupně dne 4. 6. 2012, a to i tak, že i nadále bude poskytován oprávněné osobě příspěvek na péči v původní výši 3.000,- Kč měsíčně. Proti rozhodnutí podal posuzovaný zastoupený zákonnou zástupkyní, jeho matkou, odvolání, v rámci odvolacího řízení byl vyžádán posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 16. 8. 2012. V obsahu posudku je uvedeno „účastník řízení ani jeho zákonný zástupce nebyli jednání komise přítomni. Dne 1. 8. 2012 zaslala posudková komise dopis zákonnému zástupci posuzovaného dítěte s informací o posouzení v nepřítomnosti. Posudková komise prostudovala podkladovou dokumentaci, která byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru“. Komise vycházela z podkladů, které měl k dispozici správní orgán I. stupně, dále pak psychologického vyšetření ze dne 10. 1. 2012, byla vyžádána zdravotní dokumentace praktického lékaře. Bylo konstatováno, že se jedná o sedmiletého chlapce s dětským autismem středně funkčním, vývoj je rozložen nerovnoměrně, postižení, zejména složky verbální, dosud komunikace pouze v jednoduchých větách nebo slovech, výrazně narušen sociální kontakt, pasivní typ sociálního chování. Dlouhodobě u něho probíhá logopedická péče. Globální mentální retardace není přítomná, abstraktně vizuální a početní schopnosti v pásmu průměru. Po stránce neurologické bez zjevné patologie, chůze samostatná, včetně schodů, čistotu udržuje, dopomoc při hygieně po stolici, dopomoc s oblékáním – knoflíky. V domácím prostředí je adaptován, do školky s asistentem. Preferuje hru s figurkami, počítač ovládá. Jedná se o u něho o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, péči a pomoc druhé osoby potřebuje v oblasti komunikace – řeč, středně těžce opožděná, verbální schopnosti v pásmu středně těžkého opoždění, nutná pravidelná logopedická péče. Dále v oblasti osobních aktivit – omezené sociální interakce, pasivní typ sociálního chování, úzkost v neznámém prostředí, spontánní nenavazování

kontaktů apod. Je u něho potřebná péče o zdraví – probíhající logopedická péče. V oblasti ostatních základních životních aktivit nebyl shledán podklad k péči, která by svým rozsahem a náročností značně převyšovala nároky péče o stejně starého zdravého dítěte, je samostatně mobilní, přiměřeně ke svému věku je orientován – osobou, místem a časem. V oblasti stravování, hygieny, oblékání vzhledem k jeho věku je předpokládán dohled a dopomoc, tzn. dopomoc např. s knoflíky, dopomoc s hygienou po stolici nepřevyšuje svým rozsahem péči o stejně staré zdravé dítě. Posudková komise dospěla ke stejnému závěru jako posudkový lékař správního orgánu I. stupně, pokud se týká posuzování stupně závislosti a konkretizace základních životních potřeb dle § 9 zákona č. 366/2011 Sb. K posudku zároveň byla připojena i příloha ze dne 16. 8. 2012 prokazující hodnocení stupně závislosti podle zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění a přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. ve znění vyhlášky č. 391/2011 Sb. (od 1. 1. 2012).

Z výše uvedeného vyplývá, že učiněný posudkový závěr PK MPSV ČR ze dne 16. 8. 2012 je podložen toliko podkladovou dokumentací aniž by byl posuzovaný a jeho zákonná zástupkyně přizvání na jednání posudkové komise za účelem osobního vyšetření. Soud v této souvislosti poukazuje na již citované ust. § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění, dle kterého při posuzování stupně závislosti osoby mimo jiného se vychází i z vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. V daném případě ze správního spisu však vyplývá, že nebyly doposud dány podmínky pro učinění posudkového závěru, který se opíral výlučně o zdravotní dokumentaci a sociálního šetření. Naopak k tomu, aby byly najisto postaveny i přesvědčivě zdůvodněny jakým způsobem jsou omezeny funkční schopnosti žalobce nutné pro zvládání základních životních potřeb, je žádoucí a nezbytné vyšetření žalobce, eventuelně nové sociální šetření či návštěva členů posudkové komise v místě bydliště posuzovaného. Dle názoru Krajského soudu v Brně posuzování stupně závislosti toliko na základě sociálního šetření prováděného sociální pracovníci čili úřednicí, nemá dostatečnou vypovídající hodnotu. Soud rovněž pokládá za chybné hodnocení schopnosti zvládat konkrétní základní životní potřeby bez účasti posuzované osoby, eventuelně zákonného zástupce. Zejména pak, jestliže na nesprávné posouzení schopnosti zvládat základní životní potřeby, resp. zvládat s pomocí poukázala zákonná zástupkyně účastníka řízení již v odvolání ze dne 20. 6. 2012. Dle názoru soudu je nepostačující pouze vyrozumět zákonnou zástupkyni posuzovaného o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (písemné vyrozumění ze dne 21. 8. 2012), ale je nutno žadatele k jednání posudkové komise přizvat anebo alespoň připustit. Důvodem pro takový postup jsou základní zásady správního řízení, podle nichž každý správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy a podle možností jim vycházet vstříc (§ 4 odst. 1 a 4 správního řádu). Výjimkou mohou být pouze mimořádné případy, kdy pro nepřiznání nebo nepřipuštění účasti posuzované osoby (jejího zástupce) shledá posudková komise, resp. předseda komise, zvlášť zřetelné důvody, což však musí být náležitě odůvodněno. V daném případě posudková komise v obsahu posudku uvedla pouze, že účastník řízení ani jeho zákonný zástupce nebyl jednání komise přítomen, aniž by specifikovala důvod. Rovněž nelze přehlédnout, že stejně tak i posudkový závěr OSSZ Uherské Hradiště byl učiněn bez účasti posuzovaného a jeho zákonné zástupkyně, ale byl podložen pouze zdravotní dokumentací a provedeným sociálním šetřením ze dne 29. 3. 2011.

Jednou ze žalobních námitek je skutečnost, že PK MPSV ČR v Brně opřela posudkový závěr o nedostatečné posudkové zhodnocení, poukázala na to, že posuzovanému chybí motivace k určitým úkonům a uvědomění si nutnosti (zejména v sebeobsluze a hygienických

úkonech – mytí, čištění zubů, výkon fyziologické potřeby atd.). Je proto nutná zvýšená kontrola a dohled. Rovněž konkretizovala v jakém rozsahu potřebuje posuzovaný pomoc při oblékání a obouvání, tělesné hygieně, výkonu fyziologické potřeby, do jaké míry má vyvinutou orientační schopnost. Při hodnocení schopnosti zvládat či nezvládat výše zmíněné základní životní potřeby, nelze vycházet pouze z podkladové dokumentace, nýbrž je třeba provést příp. nové šetření v místě bydliště event. je nutné provést i osobní vyšetření posuzovaného členy PK, aby tak byly najisto postaveny i přesvědčivě zdůvodněny odlišnosti posouzení jednotlivých aktivit.

V této souvislosti dále soud poukazuje na ust. § 68 odst. 3 správního řádu, dle kterého v odůvodnění rozhodnutí uvede správní orgán důvody výroku nebo výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků. V tomto směru však v odůvodnění napadeného rozhodnutí absentují kritéria daného citovaným právním ustanovením správního řádu, neboť z odůvodnění pouze vyplývá, z jakého důvodu uváděné životní potřeby nelze u posuzovaného považovat za nezvladatelné, ale není konkrétně a blíže vysvětleno ani uvedená hlubší úvaha žalovaného, na základě které poté dospěl k závěru, že odvolání zamítl a přezkoumávané rozhodnutí správního orgánu potvrdil.

Soud proto na rozdíl od žalovaného zaujal názor, že v rámci odvolacího správního řízení nebyl dostatečně zjištěn stav věci, o němž nelze mít důvodné pochybnosti a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech. Soud proto uzavírá, že přezkoumávané rozhodnutí trpí vadou chybného posouzení právní otázky, neboť zjištění zdravotního stavu a jeho funkční důsledky i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci bylo provedeno v rozsahu nedostatečném pro použití posudkových kritérií.

Rozdílné posouzení některých úkonů, resp. aktivit nutných pro stanovení stupně závislosti posuzovaného bez přesvědčivého zdůvodnění a absence přítomného posuzované osoby, pokládal soud za vážné pochybení, které ve svém důsledku mohlo mít za následek i nesprávné právní posouzení předmětné věci. Soud proto uzavírá, že přezkoumávané rozhodnutí trpí vadou chybného posouzení právní otázky, neboť zjištění zdravotního stavu a jeho funkční důsledky i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci bylo provedeno v rozsahu nedostatečném pro učiněný právní závěr.

Napadené rozhodnutí tak bylo zrušeno pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Soud současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, dle kterého bude postupováno v souladu s ust. § 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb., tzn. schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti bude zhodnocena v přirozeném sociálním prostředí žalobce, popř. za účasti žalobce a posléze zjištěný skutkový stav bude přesvědčivým způsobem zdůvodněn (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch

neměl. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, nicméně ze spisu není patrné, že by mu nějaké náklady řízení vznikly.

P o u ě n í Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. května 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová